

PADOMJU

KULDĪGA

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas organs

IZNAK TRIS REIZES NEDELĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventspils ielā Nr. 10
Tālrunis Nr. 105

Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

№ 112 (1848)

Trešdien, 1956. g. 19. septembrī

12. gads

Apņemšanās jāpilda—jāsagādā bagāti sulīgās lopbarības krājumi

Savās sacensības saistības ar Ventspils rajona lauku darbaļaudīm mūsu kolchozu laudis, mehanizatori, lauksaimniecības specialisti apņemšanās sagādāt ziemai katrā govijā 5 tonnas skābarības.

Kā tad šīs saistības kolchozos tiek pildītas? Atklāti sakot, neviena kolchoza neplānotā skābarības daudzuma nav sagatavota pat puse. Piemēram, kolchoza „Sarkanā zvaigzne” sagatavotas 312 tonnas skābarības, bet tas ir tikai nedaudz vairāk, kā trešdaļa no plānotā. Bet šīs kolchozas skābarības gatavošana ir pirmajās vietās rajonā, jo lielāko daudzumu sulīgās lopbarības sagatavoja no ezera zālēm. Tas, protams, labi, tikai jāvadās no plāna un darbs jāturpina. Kolchoza „Kopdarbība” sagatavots 280 tonnas skābarības — arī mazāk nekā puse no plānotā daudzuma. Šie, lūk, ir labākie rezultāti kolchozos, pie tam diezgan bēdīgi.

Daudzos rajona kolchozos daudz gan spriedelē par skābarības gatavošanu, bet... maz paveikts. Tātad rajona saistības šeit atzīmētas, par piena izslaukumu palielināšanu nav domāts. Ko gan citu var teikt par kolchoza „Socialisma ceļš” valdi (priekšsēdētāja b. Fridrichsone, agronome b. Pleiša), ja šeit līdz šodienai vēl nav sagatavota neviena tonna skābarības. Vēl pierādīt, ka šajā kolchozā ir vairāk skābjamo zāļu kā vienā otrā citā.

Maz piena izslaukts kolchozā „Brīvais ceļš”, pat daudz mazāk kā pagājušajā gadā. Bet kā tad ar skābarību? Šeit iesēta kukurūza 23 ha platībā, bet iesēkaba... nav ne no hektara. — Visa jau nenosals, būs ko skābēt arī, — spriež kolchoza agronome b. Skudra. Varbūt viņai tiesa, bet vai tā ir saimnieciska rīcība?

Ar katru dienu naktis kļūst vēsākas, sakušas salnas. Atstāt kukurūzu vēl šīn laikā uz lauka — nozīmē aizlaist vēja vīsus pūļņus, kas pieļikti šīs kultūras audzēšanai. Par to jau daļēji parliecinā-

jušies kolchoza „Latvijas strēlnieks” laudis. Šeit zemākajās vietās kukurūza apsalusi, tātad daļa ražas jau zaudēta. Par to nemaz neuztraucas kolchoza priekšsēdētājs b. Rozītis un viņa vietnieks agronoms b. Brālis. Tapat var notikt visos tajos kolchozos, kur vēl šodien stāv nenovākta kukurūza un saulespuķes.

Atpalicība skābarības gatavošanā vainojamas arī abas MTS. Te daļēji valda noskaņojums — ko tad mēs, kolchozi skābarību negatavo. Bet MTS rīcība taču ir tehnika, ir arī līgumi ar kolchoziem un kas gan cits būs vainojams līgumu nepildīšanā, ja ne MTS. Tāpēc MTS darbinieki nedrīkst samierināties, ka skābarības kultūras iet bojā uz lauka, atāli sāk dzeltēt, bet skābarību negatavo. Vairāk iniciatīvas un neatlaidības šeit jāparāda MTS darbiniekiem. Jāsaka atklāti kolchozu priekšsēdētājiem — mums ir līgums par tik un tik tonnu skābarības gatavošanu, pildīsim līgumu. Nevar taču ilgāk samierināties, ka skābarības tvertnes stāv tukšas. Lietainās dienās, kas tagad daudz vairāk nekā jauko, netrūkst arī darba spēka, tikai vajadzīga laba griba sagatavot tik daudz skābarības, cik pašu kolchozu plānos ierakstīts. Protams, tas nav iespējams, nodarbinot tikai trīs skābarības griezumus, kā tas bija 15. septembrī Kuldīgas MTS zonas kolchozos. Līdzīgs stāvoklis ir arī Kabiles MTS zonas kolchozos.

Lietainā laikā dēļ vēlākajos vasarā sējumos graudu nebūs. Šī labība noteikti jāiesēkaba un tā būs vismaz vērtīga lopbarība. Pieredze pierādījusi, cik liela nozīme piena izslaukumu vairošanā ziemā ir sulīgajai barībai. Tāpēc tuvākajās dienās jāiesēkaba visa kukurūza, saulespuķes, atāli, jo arī tie, iestājoties salnām, nekādu pieaugumu nedos. Izpildīt uzņemtas saistības skābarības gatavošanā — ar tādu apņemšanos jāstrādā ikviena kolchoza.

Dūc kombains

Ik dienas kolchoza „Komunars” laukos dūc b. Eka vadītais kombains. Kombainieris šī laikā izkūlis 552 centnerus labības. Attēlā: b. Eķis darbā.

Nopļauti griķi

Šogad Ždanova vārdā nosauktajā kolchozā ar griķiem bija apsēti 8 hektari. Lietainais laiks traucēja to novākšanu. Izmantojot katru stundu, kad nožuva rasa, griķus plā-

va Kuldīgas MTS kombainieris b. Šterchenhops. Tagad griķi ir nopļauti un kolchoznieki nūvāc no lauka salmus.

K. Linķis

Saimniecības palīdzinozāres dod prāvus ienākumus

Dīksaimniecība sevi attaisno

Lauksaimniecības arteli „Imanta” jau vairākus gadus ienesīga saimniecības nozare ir dīksaimniecība. Pagājušajā gadā lauksaimniecības arteļa zivkopis b. Leščuks pēc karpu, liņu, karūsu un lidaku nozvejas un realizēšanas tirgū artelim deva 30 tūkstoš rubļu ienākuma.

Šogad kolchoza ražošanas plānā paredzēts no zivkopības ieņemt 100 tūkstoš rubļu. Lai plāns būtu reāls, ievērojami paplašināta dīku platība. Tā pašreiz aizņem 60 ha.

Pašreiz sākusies pirmā zveja. Divgadīgās karpas sasniedz 1—1,5 kg. Lieli ir arī liņi un karūsas. Pirmais nozvejotais zivju loms devis 5 tūkstoš rubļu ienākuma. Drīz kolchozā sāksies masveida zivju nozveja.

Pirmo gadu ar dīksaimniecību nodarbojas lauksaimniecības arteļa „Komunars” laudis. Pavasari viņi 10 ha platībā ierīkoja dīkus un ielaida tajos 6 tūkstoš karpu mazuļu. Dīkos barības netrūka un tagad katra nozvejotā karpas sver 500—700 gramu. Pirmie nozvejotie lomi jau realizēti tirgū.

A. Sils

Pirmie panākumi

Ka dārzkopība ir ienesīga lauksaimniecības palīdzinozāre, vēl līdz šim gadam kolchozā „Padomju Latvija” negribēja atzīt. Kā gan citādi lai izskaidro to, ka kolchozā vēl nav siltumnīcas un tik maz vēribas veltīja dārzkopībai.

Pavasari darba spēka dārzkopības brigādē bija maz, tomēr sava brigadierā Anša Āboliņa vadībā dārzkopji šogad sasnieguši labus rezultātus.

Nav veltīgi strādājušas citi- gās ravētājas Zaiga Polenca un Ortija Eķe—izaugusi kriet-

na dārzenu raža. Sevišķi bagātīgu ražu dod gurķi, kuri no 0,4 ha platības jau devuši ap 6,5 tūkstoš rubļu ienākuma. Labi auguši arī burkāni, sīpoli, galda bietes un kāposti. Pašreiz no dārzkopības ir ieņemts 11 tūkstoš rubļu, bet, realizējot visu izaudzēto produkciju, dārzkopji cer ienākumus krietni palielināt.

Ienākumi no dārzkopības pierādījuši, ka vajag ar steigu celt siltumnīcu. Siltumnīcas celšanas darbi jau uzsākti.

Attēlā: dārzkopības brigades brigadieris (vidū) ar dārzkopēm šķiro gurķus pirms nosūtīšanas tirgū.

J. Alkšara teksts un foto

Ventspils un Kuldīgas rajonu socialistiskā sacensība

uz šā gada 15. septembri

	Ventspils rajons	Kuldīgas rajons
Nopļauti graudaugi (proc.)	69,1	61,1
Izkulti graudaugi (proc.)	31,3	34,4
Sagatavota skābarība (proc.)	21,4	18,2
Iesēti ziemāji (proc.)	70,8	62,9

Partijas rajona komitejas III plenums

Šinīs dienās notika LKP Kuldīgas rajona komitejas plenums, kurā iztīrāja LKP CK III plenuma rezultātus. Par šo jautājumu referēja LKP Kuldīgas rajona komitejas sekretars b. Bērziņš. Viņš atzīmēja, ka pēdējos gados Komunistiskā partija un Padomju Valdība sevišķi vērību veltī lauksaimniecībai. Socialistiskajai lauksaimniecībai sniegta liela materiāli tehniskā palīdzība, izmainīta plānošanas kārtība lauksaimniecībā, ievērojami paaugstinātas sagādes un iepirkuma cenas lauksaimniecības un lopkopības produktiem, veikta virkne citu pasākumu lauksaimniecības straujai augšupejai. Biedrs Bērziņš atzīmēja, ka rajona darbaļaudis pašizlīdzīgi cīnās par PSKP XX kongresa lēmumu realizēšanu, socialistiskās lauksaimniecības visu nozaru tālāku augšupeju, un ir guvuši zināmus panākumus. Šā gada pavasari tika paplašinātas sējumu platības graudaugu un tehniskajām kultūrām, tāpat paplašinājušās daudzgadīgo zālāju platības.

Pavasara sēja veikta labi sagatavotā augsnē, īsos termiņos. Rezultātā izaudzēta bagāta raža.

Veikts ievērojams darbs darba organizācijas un apmaksas uzlabošanā kolchozos.

Referents atzīmēja, ka, neskatoties uz mehanizācijas un kapitālieguldījumu pieaugumu lauksaimniecībā, pēdējos gados mūsu rajona kolchozos pielaipta lauksaimniecības produkcijas ražošanas samazināšanās un darba patēriņa pieaugums uz produkcijas vienību.

Tas radies tāpēc, ka nepietiekami izmantojam tehniku. MTS vēl nepietiekami sniedz palīdzību kolchoziem lopkopības darbu mehanizācijā, kas noved pie darba patēriņa palielināšanās uz produkcijas vienību. Prasmīgi jāatrod ceļi, lai samazinātu darba un līdzekļu patēriņu uz produkcijas vienību, ekonomiski izlietotu darba un materiālos resursus, ražotu labas kvalitātes produkciju, uzlabotu darba patēriņa uzskaiti.

Pēdējos gados kolchozi organizatoriski un ekonomiski nostiprinājušies, iegādājušies traktoros, jaunas sējmašīnas, labības plāvējus, automašīnas

un daudz cita lauksaimniecības inventāra. Šai laikā rajona MTS saņēmušas 53 jaunus traktoros, 6 kombainus, 16 sējmašīnas, 54 kultivatorus un daudz citas tehnikas.

Valsts piešķir milzīgus naudas līdzekļus meliorācijai, pēdējos gados šim nolūkam mūsu rajonā izmantoti 2 miljoni 693 tūkstoši rubļu. Šo palīdzību izmantojam slikti un iegūstam zemas ražas. Neskatoties uz to, ka ir kolchozi, kuri katru gadu iegūst labas graudaugu ražas, palielina lauksaimniecības produktu ražošanu, samazina darba patēriņu, kā lauksaimniecības arteļi „Komunars”, „Latvijas strēlnieks”, „Imanta” un citi, ir arī tādi, kuri vienādos dabas apstākļos un pie vienāda mehanizācijas līmeņa sasniedz dažādus rezultātus, kā „Brīvais ceļš”, „Jaunā gvarde”, „Padomju Latvija”, „Kopdarbība”. Tikai ar nopietniem trūkumiem šo kolchozu vadībā izskaidrojams tas, ka šeit no gada gadā samazinās produkcijas iegūšana. Te vainojama sliktā ražošanas organizācija, kā arī nepietiekami izvērsti masu politiskais darbs.

Nepieciešams izvērst cīņu par pašizmaksas samazināšanu. Lai to panāktu, jāceļ lauku ražība, jākopina lopkopības produktivitāte. Jāpanāk darba dienu patēriņa samazināšana uz katru ražoto graudu, gaļas, piena centneru.

Lai iegūtu augstas ražas, nepietiek ar savlaicīgu sēju, labu mēslošanu un sējumu kopšanu, raža ir laikā jānovāc, lai nerastos zudumi, kas samazina ražību. Tam vajadzīgo vērību nevelti kolchozos „Socialisma ceļš” un Kārļa Marksa vārdā nosauktajā, kur pieļauj zudumus ražas novākšanā, to novilcinot.

Svarīga nozīme kolchozu saimniecības nostiprināšanā un lopkopības attīstībā ir kompleksajām brigādēm. Tāpēc partijas pirmorganizācijām un kolchozu vadītājiem, kur šādas brigādes vēl nav organizētas, tas jādara, sākot jauno saimniecības gadu.

Ļoti svarīga nozīme kolchozu materiālās ieinteresētības celšanā ir kolchoznieku ikmēneša avansēšanai, ko mūsu rajonā realizē kolchozos „Traktorists”, Molotova vārdā nosauktajā un Staļina vārdā no-

sauktajā. Tas jādara visos lauksaimniecības arteļos.

Biedrs Bērziņš norādīja uz rindu trūkumu padomju saimniecības „Vārme” darbā, sevišķi lopkopībā.

Runājot par ražas novākšanas gaitu, lauksaimniecības produktu sagādi un gatavošanu ziemai fermās, referents atklāja nopietnus trūkumus, norādīja, kas darāms to novēršanai. Pašreiz jāpieliek visas pūles ražas ātrākai novākšanai, rudens aršanai, jānorēķinās ar valsti lauksaimniecības produktu piegādē. Pēc ziņojuma sākas debates.

Kabiles MTS direktors b. Staško pastāstīja par darbu, kas pēdējos gados veikts MTS spēkiem, lai panāktu pašizmaksas samazināšanos uz katru ražoto graudu, gaļas, piena centneru. MTS saņēmusi daudz jaunas tehnikas. Uz 1. septembri darbu apjoms, salīdzinot ar pagājušā gada šo pašu periodu, palielinājies par 8000 ha, pieaudzis darba apjoms uz vienu traktoru, samazinājušies izdevumi par degvielām. Labāk tiek pildīti līgumi ar kolchoziem. Daudzas traktoru brigādes sekmīgi pilda savus gada plānus. Tā IV traktoru brigāde uz 25. augustu izpildījusi gada plānu. Biedrs Staško atzīmēja, ka ir vēl daudz neizmantojamo iespēju. Ne visi traktori un brigādes sasnieguši darba pirmindnieku līmeni.

Vairāki kolchozu priekšsēdētāji nevelti vajadzīgo vērību valsts obligato nodevu izpildei. Kolchozs „Imanta” gaļas piegādi izpildījis tikai par 48 procentiem, kaut gan bija visas iespējas izpildīt.

Kolchoza „Kopdarbība” partijas pirmorganizācijas sekretare b. Fišere pastāstīja par papildapmaksas lielo nozīmi darba disciplīnas nostiprināšanā. Viņa vērsa uzmanību uz meliorācijas darbu neapmierinošo veikšanu kolchozā, kas traucē sekmīgi cīnīties par produkcijas pašizmaksas samazināšanu.

Rajona izpildu komitejas priekšsēdētājs b. Liepa kritizēja kolchozu „Aktivists” un Lisenko vārdā nosauktā vadību, kur nepietiekami cīnās par tehnikas izmantošanu ražas novākšanā.

Noslēgumā plenums pieņēma lēmumu.

E. Mazberga

kartupeļu kombainu. Jau no pirmajām dienām viņi panāk mašīnu augstu darba ražīgumu.

Šogad apgabala kolchoziem jānovāc vairāk nekā 100 tūkstoši hektaru.

Pabeigta ziemāju sēja

Penzas apgabala kolchozi pabeiguši ziemāju sēju. Jau nās un maija papuves pirms sējas labi sastrādātas. Vairāk nekā 100 tūkstoši hektaru platībā ziemāji iesēti aizņemtajās papuvēs. Gandrīz puse no visiem ziemājiem iesēta tuvrindas krustsējā. Ziemāji visur labi sadīguši.

(TASS)

MUMS RAKSTA

Palīdzam kolchozam

Automašīna lēnām pārbrauc Ventas tiltu un pēc laika traucās pa lauku ceļu. Visapkārt redzamas briestošas druvas, kas gaidīt gaida cilvēkus, kuri novāktu bagātu ražu. Tie ir Raiņa vārdā nosauktā kolchoza lauki. Pievakarē mēs ierodamies šī kolchoza pirmā laukkopības brigādē. Esam gaidīti viesi, jo priekšā jau sagatavotas mājīgas telpas un garšīgas vakariņas. Ikvienam no mums galvenokārt interesē: kas būs jādara? Kolchoza priekšsēdētājs b. Savickis pastāsta, kādi darbi kolchozā jāveic tuvākajās dienās.

Un, lūk, nākošajā dienā jau izejam darbā. Dažam no mums ir pat uztraukums, vai izturēs visu dienu, jo darbs ir nepierasts. Vedam šķūnī salmus. Sākumā visas enerģiski ķeramies pie dakšām. Pēcpusdienā dakšas studentu Lēvenas un Šakinas rokās jau cilājas lēnāk. Bijām manāmi nogurušas un ar nepacietību gaidījām vakaru.

Pēc dažām dienām šīs grūtības pārvarētas. Pamatam pierodam, jo darbs ir daudzveidīgs: kviešu gubošana, āboliņa un miežu zārdošana, salmu vešana utt.

Ar interesi strādājam dārkopības brigādē: novācām bagāto ābolu un gurķu ražu. Studentes Āboliņa un Dambāne palīdzēja kolchozniecēm ieskābēt gurķus.

Labi strādā Irbe, Kipļuka, Krātiņa un Bambīte. Brigadieris b. Lamperts vienmēr savlaicīgi ierāda darbu, pamāca, kā labāk strādāt. Ražas novākšanā nemanot aiziet dienas. Atpūtas brīžos kopīgi ar kolchoza jauniešiem sagatavojam tautas dzejniekam Rainim veltītu atceres vakaru, kas notika 15. septembrī. Ar dzejnieka dzīvi un literāro darbību iepazīstināja studente Kipļuka. Raiņa dzejoļus nolasīja Irbe, Bekere un Bambīte.

Darbā ir aizvadīts jau pusmēnesis. Bet ko darīt vēl daudz. Turpmākajās dienās sāksim labības kulšanu, kartupeļu rakšanu un skābarības sagatavošanu. Centisimies izmantot katru minūti, lai rudens talkas rezultātā būtu novākta visa raža.

Rīgas Pedagoģiskā Instituta
valodas un literatūras fakultātes
3. kursa studentu grupa

Tā nedrīkst rīkoties

Kuldīgas MTS nosūtīja uz Mičurina vārdā nosaukto kolchozu melioratorus pie slēgtās drenāžas ierīkošanas. Šogad tur no jauna ierīko un atjauno veco drenāžu sistemu 27 ha platībā. Drenu caurules no Kaltiķiem līdz objektiem aizved MTS ar savu transportu. Par minētajiem drenāžas darbiem kolchozam jāsāk maksāt tikai ar ceturto gadu pēc darba izpildes un suma jānomaksā 10 gadu laikā. Pie kam 40 procenti no drenāžas darbu izmaksas sedz valsts. Tātad noteikumi ir ļoti izdevīgi. Vairāki sagaidīt, ka Mičurina vārdā nosauktā kolchoza valde un tās priekšsēdētājs b. Jansons melioratoriem sniegs vajadzīgo palīdzību. Kolchozniekiem tikai jāpieved sūnas un drenu caurules jāaizved no meliorējamās platības malas (tālāk MTS automašīna nevar piebraukt) līdz darba vietai. Tomēr uz melioratoru lūgumiem drenu caurules kolchozs nepieveda, un darba darītāji tās spiesti vairāk nekā 100 metrus pārnest uz muguras. Lai nokārtotu šo „sarežģīto” jautājumu, uz kolchozu devās tehniķis - meliorators b.

Vitums, kuru b. Jansons apmierināja ar solījumiem visu nokārtot. Pēc tam vairākas reizes brauca šo pašu jautājumu kārtot tehniķis - meliorators b. Dārznieks. Tad brauca pati meliorācijas vienības vadītāja b. Meņģe. Daudzas reizes zvanija pa telefonu. Vienmēr tie paši solījumi — nokārtos, sīkumi... Dažreiz gan sūnas un caurules pieveda, bet 14. septembrī melioratori caurules nesa atkal uz savām mugurām. Tad MTS uz kolchozu sūtīja savu pajūgu un melioratori bija spiesti caurules pievest paši.

— Nejedzība ne meliorācija, — spriež darba darītāji. Šogad Mičurina vārdā nosauktā kolchozā MTS paredzējusi ar ekskavatora palīdzību ierīkot slēgto drenāžu vēl 15 hektaru platībā. Taču ekskavatorists baidās braukt, jo, ja šodien kolchozs nespēj pievest caurules un sūnas pieciem cilvēkiem, kur nu spēs apkalpot ekskavatoru. Bet tāda tehnika neizdarības dēļ dikā stāvēt nedrīkst. Jāautā kolchoza valdei vai tā šo „problemu” spējīga atrisināt vai nē?

J. Arums

PA LAIKRAKSTĀ IEVIETOTO MATERIĀLU PĒDĀM

„Vai siena iegūšanai?”

Ar tādu virsrakstu mūsu laikraksta 22. augusta numurā bija ievietots kritisks raksts par to, ka Ventas nosusināšanas sistemu tehniskās ekspluatācijas pārvalde nevelta vajadzīgo vērību novadgrāvju kopšanai un uzturēšanai kārtībā.

Pārvaldes priekšnieks b. Zariņš redakcijai ziņo, ka kritika pareiza, un ka tā izraisīju-

si zināmu spriegumu Kuldīgas ekspluatācijas iecirkņa kolektīvā.

Padures nosusināšanas sistēmā grafikā paredzētais uzdevums zāļu un atvašu izplaušanā uz 1. septembri pārsniegts. Pašreiz remontē grāvi kolchozā „Latvijas strēlnieks”. Krūmu izciršanu no grāvjiem paredzēts veikt ziema.

ZIŅAS NO DZIMTENES TĪRUMIEM

300 Kazachijas padomju saimniecības beigušas sēju

Kazachijas padomju saimniecību sējas platība septiņas reizes pārsniedz 1953. gada sējas platību. Pašreiz padomju saimniecībā plauj pēdējos simtus tūkstošus hektaru labības. 300 padomju saimniecību jau beigušas plauju.

Zemkopji pieņēmuši saistības nodot valstij 572 miljonus pudu graudu — daudz vairāk nekā paredzēts uzdevumā, ko partijas XX kongresa

direktīvas noteikušas līdz sestās piegādes beigām. Nodoti jau 407 miljoni pudu labības. Vairāk par visiem — 3 miljonus 236 tūkstošus pudu — valsts apcirkņos atbērusi Kustanajas apgabala jaunā graudkopības saimniecība „Železnodorozņij”.

Kartupeļu raža divas reizes lielāka nekā pērn

Gomeļas apgabala kolchozi uzsākuši kartupeļu rakšanu. Mechanizatori izveduši uz tīrumiem vairāk nekā 1.000

Izpildīt SKĀBBARĪBAS GATAVOŠANAS UZDEVUMU katrā kolchozā!

Skābē kukuruzu

Stalīna vārdā nosauktā lauksaimniecības arteļa kolchoznieki lielu vēribu veita sulīgās lopbarības sagatavošanai. Viņi šogad nolēmuši ieskābēt ne mazāk kā 800 tonnas. Ieskābējot paredzēto daudzumu, katrai govij varēs izbarot 5 tonnas.

Zalai masai iesēta kukurūza 25 hektaru platībā. Vidēji no katra hektara iegūst 200 centnerus. Līdz šim no kukurūzas sagatavots 150 tonnas sulīgās barības, bet pavisam ieskābētas 250 tonnas. Kuku-

ruzu plauj ar zirgu vilkmes plaujmašīnām un rokas izkaptīm. Kukurūzas plaušana sokas kolchozniekiem Celmiņam, Pūpolam un citiem. Nopļauto masu pie tvertnes pieved Kabiles MTS traktorists b. Kapteinis ar traktoru DT-54, kur to sasmalcina ar skābbarības griezēju.

Savu apņemšanos kolchoznieki skābbarības sagatavošanā izpildīs, jo zaļās masas netrūkst. Vēl taču skābēšanai izmantos cukurbiešu lapas un negatavās auzas. I. Sila

Kolchozā „Socialisma ceļš” skābbarību negatavo

Lauksaimniecības arteļa „Socialisma ceļš” lopkopes labi atceras pagājušo ziemu, kad vidēji no govs dienā neizslauca vairāk par diviem litriem piena. Viņas atceras arī to, ka tikai neilgu laiku lopiem pietika skābbarības, jo tā bija sagatavota tikai 150 tonnas. Ko tad kolchoza valde dara šogad, lai nākamajā ziemā lopiem sagādātu pietiekamu skābbarības daudzumu un piena izslaukumi palielinātos? Vislabāk tās darbību šajā virzienā raksturo tas, ka līdz 17. septembrim kolchozā vēl nebija sagatavota ne tonna skābbarības. Vai tad šeit tiešām nebūtu skābēšanai vajadzīgās masas? Gluži otrādi — ir iesētas gan saulespuķes, gan kukurūza, pavisam nevietā būtu teikt, ka kolchozā trūkst savvaļas zāļu, tikai nav, kas tās plautu un skābētu. Kamēr citos kolchozos skābēja savvaļas zāles, šeit valde un brigadieris aizbildinājās ar darba spēka trūkumu. Taču arī lie-

tainajās dienās, kad labību nevar vākt, skābbarības sagatavošanu neorganizē, neraugoties uz to, ka tad strādā tikai viena kuļmašīna un kolchozniekiem palīdz arī 15 talcinieki. Netrūkst arī skābbarības griezēja, ko jau pagājušajā nedēļā atveda kolchozā. Jāpauzē, ko gan isti gaida valde un brigadieris, kavējoties uzsākt darbu? Saulespuķes pārziedēs, un noksals, tāds pat liktenis gaida arī kukurūzu. — Skābbarības kultūras nevaram plaut ar mašīnām tāpēc, ka zeme salijusi, — aizbildinās agronoms b. Pleiša. Tomēr arī ar rokām tās neplauj un atstāj liktenim. No brigadieru un valdes pusēs šādu rīcību nevar nosaukt citādi, kā par nolaidību un bezrūpību. Kolchozā šogad ielānāts sagatavot 600 tonnas skābbarības. Jāatgādina kolchoza valdei un brigadieriem, ka tvertnes pašas no sevis nepildīs, un tāpēc darbs jāorganizē nekavējoties.

V. Asums

Tvertnes pildās

Lietainajās dienās Lēnina vārdā nosauktā kolchoza pirmās kompleksās brigades laudis gatavo skābbarību. Krietiņi jāstrādā plāvējiem b.b. Lasmanim, Zāgerim, Ābariņam un citiem, jo pērn apgūtās plavās sētās auzas un kukurūzas mistru pārliecīgā mitruma dēļ ar mašīnām nevar plaut un 14 ha platībā jānopļauj ar rokas izkaptīm. Čaklas rokas ir Rīgas talcinieci. Iekraujot zaļo masu traktora slēpēs, viņas strādā tik veicīgi, ka kolchozniecēm b.b. Herbstei un Zāģerei ir krietiņi ko pūlēties, vezumu sakraujot. Piekrautos vezumus citu pēc cita Kabiles MTS traktorists b. Akerfelds aizved pie tvertnes. Šeit traktorists b. Vilerts ar kolchoza skābbarības griezēju zaļo masu sasmalcina. Katru dienu kolchoznieki iepilda tvertnēs vairāk desmit tonnas skābbarības.

K. Linķis

Ieskābēts 180 tonnas kukurūzas

Lauksaimniecības arteļa „Grauds” kolchoznieki šajās dienās uzsāka kukurūzas ieskābēšanu. Pavisam sagatavots 220 tonnas skābbarības, no tām 180 no kukurūzas. Kukurūzu plauj ar četrām zirgu vilkmes plaujmašīnām, bet zaļo masu pie tvertnes ar automašīnu pieved šoferis Vilnis Arājs. Visvairāk skābbarības sagatavojuši II brigades kolchoznieki. Pašreiz kukurūzu skābē kopā ar viķauzām, bet turpmāk ar āboliņa atālu. No kukurūzas vēl ieskābēs apmēram 200 tonnas.

I. Ozola

Pirmā brigādē vislabāk veicas

Lauksaimniecības arteļa „Sarkanais karogs” pirmās brigades kolchoznieki ieskābējuši 200 tonnas skābbarību. No kukurūzas ieskābēs vēl vismaz 50 tonnas, bet pēc tam skābēšanai izmantos cukurbiešu lapas. Čakli kukurūzas plāvēji

ir Voldis Bērziņš, Jēkabs Leitis un Kārlis Buks. Nopļauto masu pie tvertnes pieved Kabiles MTS traktorists Gunars Lācis, kur to sasmalcina ar skābbarības griezēju Pauls Ribens.

I. Vējans

Mikroelementi lopbarībai

Latvijas rajonos, kur pārsvarā ir smilšaina, podzola vai purvainā augsne, lopi var ātri saslimt ar īpatnēju slimību, kas atgādina osteomalāciju ar mazasinības un progresējošas novājināšanas pazīmēm. Vietējie iedzīvotāji šo slimību parasti sauc par nikuļošanas kaiti. Sevišķi uzņēmīgi pret to ir liellopi. Retāk ar nikuļošanas kaiti slimo zirgi un cūkas.

Pēc ilgām un neatlaidīgiem meklējumiem akademiķim J. Bērziņam izdevās atklāt šīs slimības cēloņus. Pētījumos tika konstatēts, ka lopi saslimst ar nikuļošanas kaiti tāpēc, ka barībā ir maz mikroelementu, it sevišķi kobalta sāļu. Izdarot daudzus eksperimentus, Latvijas lopkopības un veterinārijas institūta zinātnieki darbinieki pierādīja, ka kobalta chlorīds, to izbarojot lopiem kā minerālbarību, ir iedarbīgs līdzeklis pret nikuļošanas kaiti un arī izsargā veselos lopus no saslimšanas ar to. Dodot lopiem papildbarību kobaltu, tiem uzlabojas ēstgriba. Lopi labāk uzņem barību un pieņemamas svarā.

Ir konstatēts, ka kobalta, vara, mangana, cinka un citu mikroelementu sāļu izbarošana lopiem mazās devās veicina lopus attīstību un ceļ to produktivitāti.

Lai pasargātu lopus no slimībām, ieteicams dot tiem kobalta chlorīdu šādos daudzumos: zirgiem un govīm — 10 — 20 miligramu, teļiem un cūkām — 5 — 10 miligramu, aitām un kazām — 1,5 — 2,5 miligramu. Lopiem, kas slimo ar nikuļošanas kaiti, jādod divreiz vairāk. Kobalta chlorīdu liellopiem, zirgiem un cūkām var dot katru dienu vai ik pārdienas, bet aitām un kazām — ik pēc 3 — 5 dienām. Atkarībā no lopus veselības stāvokļa ik pēc 15 — 30 dienām mikroelementu sāļu izbarošanu lopiem pārtrauc uz 45 — 50 dienām.

Kobalta preparāts tiek izgatavots tablešu veidā. Viena tablete satur 40 miligramus kobalta chlorīda. Šīs tabletes liellopiem un zirgiem dod kopā ar maizes gabalu vai sakņaugiem. Aitām, kazām un cūkām tabletes jādod sasmalcinātā veidā kopā ar nelielu daudzumu tādas barības, ko lopi labprāt ēd. Sivēniem kobalta chlorīds dodams no 10 dienu līdz divu mēnešu vecumam — pa 0,3 miligramiem uz kilogramu dzīvsvāra.

Lai pasargātu kobalta tabletes no mitruma, tās jāuzglabā cieši iesaiņotas sausā vietā. Tabletes nedrīkst glabāt metāla traukā.

Agronoms N. Meņšikovs

Starptautiskais apskats

Padomju Savienības un Indonezijas draudzības saites kļūst vēl ciešākas

12. septembrī pēc divu nedēļu viesošanās Padomju Savienībā Indonezijas prezidents Sukarno un personas, kas viņu pavadā, aizbrauca no mūsu zemes. Iepriekšējā dienā V. I. Lēnina vārdā nosauktajā Centralajā stadionā Maskavā notika mitiņš, kas bija veltīts Padomju Savienības un Indonezijas draudzībai. Runādams mitiņā, PSRS Augstākās Padomes Prezidija Priekšsēdētājs K. J. Vorosilovs teica: „Padomju Savienībai un Indonezijai ir pilnīgi vienādi uzskati par galveno mūsdienu problēmu, kas satrauc visas zemeslodes tautas, — par vispārējā miera un drošības saglabāšanas un nostiprināšanas problēmu”.

Šie kopīgie uzskati ciņā par mieru spilgti izpaudās arī 11. septembrī parakstītajā Padomju Savienības un Indonezijas kopīgajā paziņojumā. Tas rezumē sarunu panākumus,

kuras notika Maskavā starp Indonezijas un Padomju Savienības valstsvīriem. Paziņojumā uzsvērts, ka abu valstu attiecības balstās uz pazīstamajiem pieciem principiem: teritoriālās integritātes un suverenitātes savstarpēju cieņšānu, neiejaukšanos otras valsts iekšējās lietās, savstarpēju neuzbrukšanu, vienlīdzību un savstarpēju izdevīgumu, mierīgu līdzās pastāvēšanu.

Uzticība mierīgas līdzās pastāvēšanas principiem rada drošu pamatu Padomju Savienības un Indonezijas sadarbībai daudzos svarīgos starptautiskos jautājumos. Mūsu zemes kopīgi cīnās pret kolonialismu un militāriem blokiem, par atbrūošanos, par atomu un ūdeņraža ieroču aizliegšanu. Padomju Savienības un Indonezijas paziņojumā uzsvērts, ka Ķīmai ir jāpiešķir tās likumīgā vieta Apvienoto Nāciju Organizācijā. Šī prasība tagad visur dzirdama. Plašas sabiedriskās ap-

rindas uzskata, ka ASV sabotaža, pretojoties Ķīnas uzņemšanai Apvienoto Nāciju Organizācijā, grauj šās organizācijas pamatus. PSRS un Indonezija no jauna apliecināja, ka Suecas jautājuma atrisinājumam jāpanāk miera ceļā, pamatojoties uz Eģiptes suverenitātes un goda pilnīgu respektēšanu. Padomju Savienības un Indonezijas paziņojumā paredzēts tālāk paplašināt tirdzniecību, kā arī PSRS un Indonezijas sakarus ekonomikas, tehnikas un kultūras laukā. Prezidents Sukarno ielūdza K. J. Vorosilovu apmeklēt Indoneziju. Šis ielūgums pieņemts.

„Padomju Savienības un Indonezijas paziņojumā, — uzsver Indonezijas laikraksts „Merdeka”, — ir liela starptautiska nozīme. Tas liecina, ka draudzība starp mūsu zemēm attīstās ne tikai abu tautu labā, bet ka tā nāk par labu arī mieram visā pasaulē”.

Imperialisti gatavo jaunas provokācijas

Kairā beigušās sarunas starp Eģiptes prezidentu Naseru un tā saukto „piecu valstu komiteju”. Šo komiteju bija noorganizējušas rietumvalstis, lai uzspiestu Eģiptei „Dallela plānu”, kas paredz Suecas kanāla pārvaldi nodot ārvalstīm. Eģiptes valdība noraidīja šo kolonizatoru plānu. Prezidents Nasers paziņoja komitejas locekļiem, ka Eģipte nevienam neļaus aizskart savas likumīgās tiesības Suecas kanāla jautājumā. Tai pašā laikā Eģiptes valdība norādīja, ka tā ir ar mieru turpināt sarunas Suecas jautājumā.

Notā, kas nosūtīta visām zemēm, kuras lieto Suecas kanālu, Eģiptes valdība paziņoja, ka mierīgu sarunu ceļā var atrisināt tādos jautājumos, kā kuģošanas brīvība Suecas kanālā, tā uzlabošana un taisnīgu tarifu noteikšana par kuģošanu. Šai nolūkā Eģipte ierosināja sasaukt starptautisku konferenci, kurā būtu pārstāvētas visas valstis, kas izmanto Suecas kanālu.

Taču ASV, Anglija un Francija joprojām prasa nodot kanāla pārvaldi „starptautiskam organam”. Tās paziņojušas savu lēmumu nekavējoties izveidot tā saukto „Suecas kanāla lietotāju asociāciju”, lai tā uzņemtos kanāla pārvaldi neatkarīgi no Eģiptes piekrišanas. Pat Anglijas parlamentā daži deputāti šo Anglijas, Francijas un ASV lēmumu raksturoja kā „tišu provokāciju”. Rietumvalstis draud lietot pret Eģipti spēku, ja tā traucēs šās uzurpatoru „asociācijas” darbību. Tai pašā laikā bijusi Suecas kanāla sabiedrība aicina kanāla ločus ārzemniekus izbeigt darbu. Tas tiek darīts, lai traucētu kuģošanu kanālā un radītu ieganstu rupji iejaukties Eģiptes lietās.

Rietumvalstu imperialisti sasina situāciju Suecas kanāla joslā un visos Tuvajos Austrumos.

V. Charkova

Par tiem, kas neprot uzvesties

Neskatoties uz pasākumiem, kas veikti, lai nodrošinātu sabiedrisko kārtību un izskautu huliganismu, administratīvo sodu uzlikšanas komisija vēl joprojām saņem lielu skaitu protokolu par dažādiem sabiedriskās kārtības traucējumiem. Tā, piemēram, komisija pēdējā sēdē 13. septembrī izskatīja vairāk kā 20 dažādu pārkāpumu gadījumus. Kas ir šie kārtības traucētāji? Lūk, Kuldīgas MTS kombainieris Kārlis Dadzītis. Viņš šā gada 13. augustā piedzēries uz ielas aizskāra garāmgājējus. Šis nav vienīgais gadījums, kad administratīvajai komisijai nākas sodīt Kuldīgas mašīnu un traktoru etacijas strādājošos. Nesen sēdē tika izskatīta MTS strādnieka Arvida Pakalna lieta. Par nepieklājīgu izturēšanos uz ielas viņu sodīja ar 50 rubļiem. Tas liecina vienīgi to, ka Kuldīgas MTS partijas un komjaunatnes organizācijas maz nodarbojas ar strādājošo audzināšanu.

Daudziem Kuldīgas jauniešiem pazīstams nekur nestrādājošais jauniešs Ēriks Zarachovičs, kam jau vairākkārt aizrādīts par nepieklājīgu izturēšanos sabiedriskās vietās. Šā gada 26. augustā minētais jauniešs iereibis uzsāka kaukti un lamājās necenzētiem vārdiem, par ko viņam sastādīja protokolu. Vai tiešām šis jauniešs nespēj atrast derīgu nodarbošanos, vai viņam nav iespējas mācīties? Protams ir, tikai komjaunatnes rajona komitejai, visai sabiedrībai šeit jāiejaucas un jāpalīdz Ērikam saprast, ka viņa sāktais ceļš var beigties gaužām slikti.

Starp pārkāpumu izdarītājiem ir vairāki rajona rūpniecības kombināta un Remontu un celtniecības kantora strādnieki. Alfons Ritiņš šā gada 2. septembrī piedzēries uz tirgus laukuma lamājās necenzētiem vārdiem, Arnolds Jankovskis jau vairākkārt sodīts administratīvā kārtā. Ar administratīvo komisiju darišanas bijušais Imantam Siliņam, Voldeņam Šmitam. Lielākā daļa no viņiem jaunieši, kam visas iespējas gan godīgi strādāt, gan mācīties, lai kļūtu par kārtīgiem socialistiskās sabiedrības pilsoņiem.

Remontu un celtniecības

kantora strādniekam Imantam Siliņam tikai 19 gadu. 9. septembrī viņš iereibis pilsētas parkā iesita kādai pilsoni, lamājās necenzētiem vārdiem. Administratīvā komisija viņu sodīja ar 100 rubļiem. Šim jauniešim ir ģimene, taču tā viņam nerūp un viņš nododas dzeršanai. Jāautā, uzņēmuma vadībai un komjaunatnes organizācijai vai tiešām šie apkaunojošie fakti tik vienaldzīgi? Tas pats jāautā arī MRS partijas un komjaunatnes organizācijām, kuras strādnieku, 1933. gadā dzimušo Tālvāldi Krigeru, administratīvajai komisijai nācās sodīt par nepieklājīgu uzvešanos uz ielas.

Cilvēku, kam sveša padomju jauniešu morale, saraksts par nožēlošanu ir garāks. Rodas jautājums, kur ir cēlonis šiem daudzajiem pārkāpumiem? Pelnīts pārmetums pienākas uzņēmumu un iestāžu vadītājiem, partijas un komjaunatnes organizācijām, kas pilnīgi nevieta samierinājas tikai ar to, ka viens vai otrs jauniešs parāda labus rezultātus darbā, bet neinteresējas, kā tas pavada savu brīvo laiku.

Nepieļaujami pasīvi pret sabiedriskās kārtības pārkāpējiem izturas sabiedrība. Šā gada 9. septembrī pie patērētāju biedrības bufetes № 2 milicijas palīgbrigades loceklim neizdevās aizturēt divus piedzērušus huliganus tikai tāpēc, ka garāmgājēji pret to ālēšanos izturējās vienaldzīgi. Rezultātā huliganiem izdevās izvairīties no atbildības.

Raksturīgi tas, ka pārkāpumi galvenokārt tiek izdarīti iereibušā stāvoklī, kas liecina, ka nopietni jāpadomā par kultūras iestāžu darba uzlabošanu, tirdzniecības organizāciju un sabiedriskās kontroles pastiprināšanu par devīnu un citu reibinošu dzērienu pārdošanu vietās, kur tas aizliegts.

Pavisam apsikusi pretalkohola propaganda. Šeit savi secinājumi jāizdara rajona kultūras nodaļai un propagandas un agitācijas darbiniekiem.

F. Jaunbelzējs,

rajona administratīvās komisijas priekšsēdētājs

Aizrobežas literatūra un māksla

Francija

"Jūras klejotāji"

Viena pēc otras pazūd indīņu cilts daudzo cilšu pēcnācēji, kuri apdzīvoja Amerikas kontinenta dienvidus daļu. No viņiem nepaliek nekādas pēdas, izņemot atsevišķus ierakstus dienas grāmatās, kuras izdarījuši polaro loku jūrnieki. Izmlūsi ir indīņu cilts Sonos un par viņiem nav nekādu ziņu. Jaganu un Ona cilšu pēcnācēji sajaukušies ar baltajiem, kas nostiprinājušies šo cilšu teritorijā.

Milzu archipelagā, kurš stiepjas gar Klusā okeana piekrasti līdz Dienvidus Kordiljerai, kur Magelana laikā šo teritoriju apdzīvoja "Jūras klejotāji", vēl pirms piecdesmit gadiem bija ap tūkstoš fuesišu un alakalufu cilšu pēcnācēji, tagad no tiem atlicis nepilns simts cilvēku, kuri dzīvo uz Velingtona salas.

Franci M. Amperers un ārsts Robins uzņēmas sarakstīt grāmatu par šīm indīņu ciltīm, kuras drīzumā pavisam pazudīs no zemes virsas. Pēc kara beigām abi autori aizbrauca uz Velingtona salu un starp alakalufiešiem nodzīvoja 22 mēnešus. Autori izmācījušies vietējo valodu, gāja kopā ar tiem medībās un uz zveju. Autori iekaroja alakalufiešu uzticību, kuri visus baltos uzskata par saviem ienaidniekiem. Dzīvodami kopā ar vietējiem, autoriem izdevies iekļūt mazās tautas dvēselē, saprast viņu domāšanas veidu, apgūt tās folkloru, beidzot izdevies uzrakstīt nevienu nerakstīto un nedzirdēto "Jūras klejotāju" vēsturi. Amperera un Robina grāmata, kas iznākusi šajā gadā, kā raksta žurnāls "Biblio", ir ļoti interesanta un vajadzīga.

Interesanta ankete

Francu kinodarbinieku žurnāls "Interakcion" leviotojis 100 visdažādāko Francijas mākslas un literatūras darbinieku izpildītās anketes. Ankete bija jautāta, kuras 10 filmas ir vislabākās, kopš pastāvējis kino. Par vislabākajām filmām rakstītāji atzinuši S. Eizenšteina "Brunu kuģis Potjomkins", Č. Čaplina "Zelta drudzis", V. de Sika "Velosipēdu zagļi", R. Klerā "Miljons", F. Fellīni "Ceļš" un citas. No amerikāņu filmām atzīta vienīgi Č. Čaplina filma.

Etiopija

Likvidē lasīt un rakstīt neprašanu

Etiopijā izdots imperatora dekrets par vispārējo izglītības ieviešanu un rakstīt un lasīt neprātēju likvidāciju pieaugušiem. Visiem etiopiešiem no 18—50 gadiem būs jāapmeklē speciāli kursi, kuros apmācīs lasīt un rakstīt neprātējus amcharas valodā (Etiopijas valsts valoda).

Zviedrija

Izstāde "Ķīnas grāmata un rokkrastis"

Zviedrijas Nacionālā bibliotēka kopā ar Ķīnas Kultūras sakaru biedrību ar ārzemēm un Ķīnas Nacionālo muzeju Pekinā noorganizēja Stokholmā izstādi: "Ķīnas grāmata un rokkrastis".

Izstādē izstādīti ļoti plaši Ķīnas rokkrastis sākot ar XV gadsimtu pirms mūsu eras un beidzot ar Ķīnas Tautas Republikas poligrāfijas ražojumiem. Izstādē dod plašu priekšstatu par Ķīnas kultūras attīstību. Ekspozītu vidū visnenāk uzkrasti uz dzīvnieku kauliem un šķēpiem. Tālāk seko raksti uz koka, traukiem, bambuka un citi. Paši pirmie raksti uz papīra ir no I gadsimta pirms mūsu eras. Izstādē pierāda, ka ķīnieši ir pirmie grāmatu iespiedēji pasaulē.

Eiropas grāmatu iespēšanas māka Ķīnā ieviesta XIX gadsimtā. Pašreiz ķīniešu valodā tulkti gandrīz visas pasaules klasiku darbi: no zviedru rakstniekiem izstādē pārstāvēti tulkojumi ķīniešu valodā (Lagerlefa, Saderblums, Hedin).

Zviedru laikraksti atzīmē Ķīnas vēstniecības (Zviedrijā) darbinieku lielos nopelnus izstādes organizēšanā, kas dod iespēju zviedriem iepazīties ar bagāto Ķīnas senās un tagadnes kultūras vērtībām.

Vācijas Demokrātiskā

Republika

Kara ministrijas celtne Bethovena zāles vietā

Nesen Bonnā tika iemūrēti 1945. gada sagraudās Bethovena zāles vietā pamati (kā zināms lielais komponists dzimis Bonnā). Tālāk par pamatiem nelika, izrādījās, ka pietrūkst līdzekļu. No 9 miljonu markām, kas nepieciešamas celtnes būvei, ar lielām grūtībām savāca 2,35 miljoni marķu. Finanšu ministrs Šefers atteicās finansēt celtniecību. Tad pazīstamā pianiste Eli Neija paziņoja, ka viņa rīko koncerta turnīru un iegūto honorāru atvēl Bethovena zāles atjaunošanai.

Šīs dienas Finanšu ministrija atļāvis līdzekļus 60 miljonu marķu Kara ministrijas ēku celtniecībai.

Sirija

Sirijas rakstnieku paziņojums

Grupa Sirijas rakstnieku un kultūras darbinieku publicējuši paziņojumu, kurā teikts par nepieciešamību nodibināt ciešākus kultūras sakarus ar Padomju Savienību.

— Mūsu nacionālās intereses, — teikts paziņojumā, — prasa, lai mēs izmantotu dažādu valstu kultūras sasniegumus, galvenā kārtā šīs dienas kultūras sasniegumus.

Futbols

VEF —

"Vulkans" 4:1

Svētdien, Kuldīgā republikas meistarbības izcīņas spēlē "Vulkana" futbolisti tikās ar VEF komandu, kas iepriekšējā spēlē bija zaudējusi Daugavpili. Spēle notika pielīdusā laukumā, lietū.

Ar pirmajām minūtēm neatlaidīgi uzbrūķi viesi, taču pie vārtu guvuma viņi netiek. Tad spēle izlīdzinājas un notiek galvenokārt laukuma centrā. Kuldīdzniekiem ir vairākas labas izdevības atklāt rezultātu, bet tās (kā jau daudzreiz) paliek neizmantotas.

Neilgi pirms puslaika beigām kāds viesu uzbrucējs, apspējojot trīs vulkaniešu aizsargus, strauji dodas uz vārtiem, šie trīs nespēj neko citu kā aizturēt uzbrucēju ar roku, kas arī izdevās. Protams, tā bija "izdevies" izpelnīties 11 metru soda sitienu un rezultāts kļūst 1:0 VEF labā. Līdz puslaika beigām viesi rezultātu paaugstina uz 2:0.

Otrajā puslaikā nedaudz centīgāk sāk spēlēt kuldīdznieki. Viņi bieži rada bīstamus momentus pie viesu vārtiem, bet tie visi... paliek neizmantoti. Vulkanieši atkal "izpelnās"... 11 metru soda sitienu. To viesi realizē un rezultāts kļūst 3:0 VEF labā. Viesi gūst vēl vienus vārtus un rezultāts ir 4:0 VEF labā. Īsi pirms spēles beigām Pilādzis vienus vārtus atgūst un spēle beidzas ar 4:1 VEF labā. Smags zaudējums!

Jāsaka, ka zaudējums visumā pelnīts, jo vāji spēlēja aizsardzība, uzbrukumā reti neapipagis bija Rubulis un vispār centrā bija "tukšums". Ar centību un lielu cīņas sparu izcēlās Kreislers. Viņš bija daudz bīstamu uzbrukumu ievadītājs. Ar savu uzdevumu galā tika arī Katučāns. Viņi abi ir malējie uzbrucēji un bez atbalsta no centra panākumus grūti gūt. Par to, lai uzbrukumā nākamajās spēlēs būtu bīstams arī centrā, jāpadomā komandas trenerim, citādi labāku rezultātu nebūs.

A. Zars

Valentīns Ovečkins

GRŪTAIS PAVASARIS

(12. turpinājums)

— Jo sliktāk! Ko tad jūs ciešat tādu stāvoklī?

— Bet ko tad pavēlēsīt darīt? Nogemt sekretāru? Bijušos priekšsēdētājus izslēgt no partijas? Piekāpt? Kas mums apstiprinās tādu lēmumu?...

— Nezinu, kas apstiprinās. Jāparunā ar šiem nestrādājošajiem komunistiem. Ja nesapratīs, varbūt vienu otru arī vajadzēs no partijas izslēgt. Galu galā taču ar šo partijas organizāciju jātieks skaidrībā!...

— Tiksim skaidrībā. Bet jūs, biedri Dolgušini, ievērojiet, ka no jums kā no MTS direktora mēs pirmām kārtām prasīsim atbildību par traktoru darbu, par sējas kvalitāti, par plāna izpildi noteiktajā termiņā, bet nevis par komunistu audzināšanu un kolchozu bibliotēkām. Savu un mūsu uzmanību citā virzienā jūs

nenovērsīsiet. — Te Medvedjeva balss beidzot paaugstinājās gandrīz līdz kliezlenam. — Un kolchozus mēs jums nomā neatdosim! Rajona komiteja kolchozus vadija un vadīs! Mēs savus pienākumus zinām. Bet jūs, biedri MTS direktor, ziniet savu vietu!...

— Ministrijas laiku ierašas... — Medvedjevs murmināja trīsošām lūpām, slaucīdams lakatīnā novaidušos seju un paraudzīdamies uz durvīm, kas bija aizvērušās aiz Dolgušina. — Grib pārņemt savu MTS atsevišķā kņazistē. Dot norādījumus rajona komitejai... Partijas organizācijas, mūsu instruktori, — tas taču, redziet, viss viņam, lai palīdzētu viņam!... Papildu amat!... Nu, pagaidi, mēs no tevis to uzpūtu izdzisim. Kļūsi kā zīdīti Miera stājā stāvēsi, lūk, šī gaida priekšā, šajā pašā kabinetā!...

Bet Dolgušins, sēdzamies Zarubina viņam mantojumā atstātajā gazikā ar dažāda kalibra rīteņiem, saliekām dārdošām un trīsošām durvīm un noplukušu flīniera jumtu, plecus raustīdams, domāja:

"Vai nu vienkārši negudrs, kaut arī rajonā skaitās izglītots marksists, vai..."

Bet kas tas par "vai", arī pašam Dolgušinam vēl nebija skaidrs.

Lūk, kādas viņam jau pašā sākumā izveidojās attiecības ar Medvedjevu.

Nākošās grūtības Dolgušinam bija pilnīgā lauksaimniecības nezināšana. Pirmajā laikā viņš lauksaimniecībā nezināja un nesaprata gluži neko, līdz smieklīgumam. Ir pilsētnieki, kuri vismaz agrā bērnībā bijuši uz laukiem, dzīvojuši zirgu piegūlā vai zaguši dārzos arbuzus. Dolgušins

ne bērnbā, ne jaunībā, ne arī vēlāk, pusmūža gados, laukos nebija strādājis. Mazliet viņš ar tiem iepazīnās tikai, kad, dienēdams SND grupās, vajāja banditus. Bet pēc tam viņš laukus redzēja tikai pa vagona logu, braucot pa dzelzceļu.

Dolgušins uzauga sīka mājamātnieka — alvotāja ģimenē Volškas pilsētā pie Volgas. Viņa vectēvu cīņai padzina no mēmes par to, ka paņēma par sievu krievieti. Tēvs, pēc izskata arī cīģāns, jau vairs nekļāpāja. Christofors bija līdzīgs vectēvam. Bieži vien kaut kur tīrģū cīģāni, uzskatīdami Dolgušinu par savējo, uzrunāja viņu savā valodā, bet viņš atbildes vietā tikai noplātīja rokas un smējās — neprata ne vārda cīģāniski.

Dolgušina sieva bija cēlusies no zemniekiem, līdz astoņpadsmit gadiem dzīvoja laukos, ara, ecēja, sēja kūļus. Un, lūk, pie viņas Dolgušins bieži vien pirmajā laikā griežas pēc konsultācijas par

dažādiem lauksaimniecības jautājumiem.

Vēlu naktī, palicis viens MTS kantori, viņš piezvanīja uz pastu un pieteica sava Maskavas dzīvokļa numuru.

(Turpinājums sekos)

Redaktors A. Blūms

Šā gada 21.—23. septembrī Kuldīgas grāmatnīcā Ventspils grāmatnīcas antikvariāts uzpirks lietotas grāmatas.

Rajona universālveikalā rīko Leņina ielā № 47 no 19. septembra līdz 23. septembrim **dabīgā zīda un šapeļa audumu izstādi** — tirgu. Pircējus lūdzam apmeklēt mūsu veikalu, kur varēs iegādāties plašā sortimentā minētos audumus un dot savas atsauksmes par audumu kvalitāti un krāsu kombinācijām.

Direktors